

اثرات کنه کشی اسانس‌های آویشن شیرازی، باریجه و مرزه (*Tetranychus urticae* Koch) (Acari: Tetranychidae) روی کنه تارتون دولکه‌ای

حمیدرضا صراف معیری^{*} و فاطمه پیرایش فر[†]

*- نویسنده مسئول، استادیار، گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان و پژوهشکده فیزیولوژی و بیوتکنولوژی، دانشگاه زنجان

پست الکترونیک: Hamidssarrafm@gmail.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان

تاریخ پذیرش: فروردین ۱۳۹۲

تاریخ اصلاح نهایی: اسفند ۱۳۹۱

تاریخ دریافت: مرداد ۱۳۹۱

چکیده

کنه تارتون دولکه‌ای (*Tetranychus urticae* Koch) یکی از آفات مهم و چندخوار است که بازه‌ی وسیعی از محصولات کشاورزی را در سراسر جهان مورد حمله قرار می‌دهد. در دهه‌های اخیر استفاده بیش از حد از کنه‌کش‌های متداول بروز مقاومت به آفات و آلدگی‌های زیست محیطی را به همراه داشته است. در سال‌های اخیر اسانس‌های گیاهی به عنوان ترکیب‌های طبیعی برای حفاظت از گیاهان مورد توجه قرار گرفته‌اند. در این پژوهش اثر کشنده‌گی اسانس سه گونه از گیاهان دارویی به نام‌های آویشن شیرازی (*Zataria*), آویشن شیرازی (*Satureja hortensis* L.) و مرزه (*Ferula gummosa* L.) و مرزه (*multiflora* Boiss.), باریجه (*Ferula gummosa* L.) و مرزه (*multiflora* Boiss.) به روش تدخینی روی مراحل تخم و بالغ کنه تارتون دولکه‌ای مورد بررسی قرار گرفت. اسانس‌های گیاهی به روش تقطیر با آب و به کمک دستگاه کلونجر تهیه شدند. آزمایش‌ها در دمای 1 ± 25 درجه سلسیوس، رطوبت نسبی $5 \pm 50\%$ و دوره نوری ۱۶ ساعت روشناختی و ۸ ساعت تاریکی انجام شد. غلظت ۵۰٪ کشنده (LC_{50}) برای اسانس‌های آویشن شیرازی، مرزه و باریجه روی کنه‌های بالغ ماده به ترتیب $21/962$, $21/894$, $30/783$ و $56/783$ میکرولیتر بر لیتر هوا پس از ۲۴ ساعت بدست آمد. در آزمایش‌های تخم‌کشی، مقادیر LC_{50} برای سه اسانس مذکور نیز به ترتیب $17/493$, $43/407$ و $101/461$ میکرولیتر بر لیتر هوا در همین مدت بدست آمد. نتایج نشان داد که اسانس آویشن شیرازی به طور معنی‌داری نسبت به دو اسانس دیگر بیشترین اثر کشنده‌گی را روی مراحل تخم و بالغ کنه تارتون دولکه‌ای داشته است.

واژه‌های کلیدی: اسانس‌های گیاهی، زیست‌سنجی، تخم‌کشی، بالغ‌کشی، LC_{50} .

مقدمه

زنگی کوتاه و تولید مثل بسیار سریع این آفت به سرعت به این ترکیب‌ها مقاوم شده و عملاً استفاده مکرر از کنه‌کش‌ها فقط باعث آلودگی محصولات و افزایش اثرات جانبی زیان‌بار آن بر موجودات غیرهدف و محیط زیست می‌گردد (Isman, 2000). تاکنون مقاومت این آفت به ۹۳ کنه‌کش از ۱۰۵ کشور جهان گزارش شده‌است (Whalon *et al.*, 2012). افزایش آگاهی عمومی از اثرات مخرب آفتکش‌های شیمیایی از یک سو و تقاضا برای تولید محصولات ارگانیک و عاری از آفتکش از سوی دیگر، پژوهشگران را به جستجوی روش‌های جایگزین و کم خطر

کنه تارتون دولکه‌ای (*Tetranychus urticae* Koch) یکی از خسارت‌زاورین آفات کشاورزی در سیستم‌های زراعی، باغی و بمویزه گلخانه‌ها می‌باشد (Nachman & Zemek, 2002). این آفت چندخوار عمدتاً در سطح زیرین برگ فعالیت نموده و با سوراخ کردن اپیدرم سلول‌های اسفنجی پارانشیم برگ و مصرف کلروفیل آنها به گیاه آسیب جدی وارد می‌سازد (Park & Lee, 2002). سالانه مقادیر زیادی از آفتکش‌های سنتیک برای کنترل کنه تارتون دولکه‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد، اما به علت دوره

تهیه انسانس

در این پژوهش از انسانس سه گیاه آویشن شیرازی (برگ خشک)، باریجه (صمغ ریشه) و مرزه (برگ تازه) که به روش تقطیر با آب و با استفاده از دستگاه کلونجر استحصال شده بودند، استفاده گردید. استخراج انسانس‌ها در شرکت داروسازی باریج انسانس انجام شد.

آزمایش‌های زیست‌سنگی

آزمایش‌های زیست‌سنگی با استفاده از روش Choi و همکاران (۲۰۰۴) روی مراحل تخم و بالغ کنه (*T. urticae*) انجام شد. در آزمون‌های تخم‌کشی و بالغ‌کشی، غلظت‌های کشنده ۵۰٪ (LC₅₀) برای هر سه انسانس، طی دو مرحله آزمون اولیه (Brachetting tests) و نهایی تعیین گردید. هدف از آزمون‌های اولیه بدست آوردن غلظت‌هایی از انسانس‌های مذکور بود که بتواند تلفاتی در بازه‌ی ۲۰٪ تا ۹۰٪ را ایجاد نماید. آزمون نهایی بر پایه ۵ غلظت بدست آمده از آزمون‌های اولیه، با ۴ تکرار انجام شد.

سمیت تدخینی انسانس‌های گیاهی روی مرحله بالغ کنه تارتن دولکه‌ای

در زیست‌سنگی‌های بالغ‌کشی واحدهای آزمایشی شامل تشک‌های پلاستیکی به قطر ۹ سانتی‌متر و حجم ۹۰ میلی‌لیتر بودند که کف آنها با کاغذ صافی مرتضوب پوشانده شده بود. دیسک‌های برگی کامل روی کاغذ‌های صافی قرار داده شد و متعاقب آن تعداد ۱۰ کنه بالغ ماده همسن روی هر یک از دیسک‌ها رها شد. حجم ۴۰ میکرولیتر از هریک از ۵ غلظت محاسبه شده‌ی انسانس‌ها به کمک میکروپیپت روی کاغذ صافی تعییه شده روی درب تشک‌ها پاشیده شد. به منظور رقیق کردن انسانس‌های گیاهی از الكل اتیلیک ۹۶٪ استفاده شد. غلظت اصلی که LC₅₀ بر مبنای آن محاسبه گردید ۵ شامل آویشن شیرازی: ۲۵، ۳۵، ۵۵، ۹۵ و ۱۵۰ میکرولیتر انسانس در ۱/۵ میلی‌لیتر حلal (معادل ۷/۴۱، ۱۰/۳۷، ۱۶/۳۰، ۱۶/۱۵، ۸۰/۴۴ و ۴۴/۴۴ میکرولیتر بر لیتر هوا)، مرزه: ۶۰، ۱۱۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میکرولیتر انسانس در ۱/۵ میلی‌لیتر حلal (معادل ۲۳/۷۰، ۱۷/۷۸، ۳۲/۵۹ و ۵۰/۲۶ میکرولیتر بر لیتر هوا) و باریجه: ۱۲۰، ۱۵۰، ۱۹۰، ۲۴۰ و ۳۰۰ میکرولیتر انسانس

به منظور حفاظت محصولات کشاورزی ترغیب نموده است (Isman *et al.*, 2011). به طور کلی بسیاری از گونه‌های گیاهی متابولیت‌های ثانویه متنوعی را تولید می‌کنند که برای گیاهان نقش دفاعی دارند. این ترکیب‌های مؤثر و قوی دارای خاصیت دورکنندگی، بازدارنده‌ی تغذیه و تخمرزی و کشنده‌ی برای بندپایان گیاه‌خوار مانند حشرات و کنه‌ها می‌باشند (Mithofer & Boland, 2012). انسانس‌های گیاهی به علت سمیت کم برای پستانداران، تجزیه سریع در طبیعت و مقاومت دیرهنگام آفات به واسطه ترکیب‌های پیچیده، می‌توانند جایگزین مناسبی برای آفتکش‌های شیمیایی در کنترل آفات باشند (Guleria & Tika, 2009). تاکنون مطالعات فراوانی در زمینه اثرات کشنده‌ی انسانس‌ها و عصاره‌های گیاهی بر مراحل بالغ (Choi *et al.*, 2004؛ Mansour *et al.*, 1986؛ Roh *et al.*, 2011؛ Ismail *et al.*, 2011؛ Yanar *et al.*, 2011) کنه تارتن دولکه‌ای انجام شده است. در ایران نیز (Thuja orientalis L.) (مظفری و همکاران، ۱۳۹۱)، عصاره اتانولی (Mozaffari *et al.*, 2012) (Mentha pulegium L.) و انسانس روغنی گندواش (مهدوی مقدم و همکاران، ۱۳۸۹) روی کنه تارتن دولکه‌ای صورت گرفته است. با توجه به جایگاه ممتاز و تنوع بسیار گسترده گیاهان دارویی و معطر در فلور غنی ایران (زرگری، ۱۳۷۶)، می‌توان از این قابلیت در جهت تولید آفتکش‌های ایمن و کم خطر بهره برد. در این مطالعه با هدف غربال کردن و یافتن انسانس‌های مؤثر در مدیریت این آفت، سمیت تدخینی انسانس‌های آویشن شیرازی، باریجه و مرزه روی مراحل تخم و بالغ کنه تارتن دولکه‌ای برای نخستین بار در ایران مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روشها

پرورش کلی

کنه تارتن دولکه‌ای روی گیاه لوپیای چشم‌بلبلی (*Phaseolus vulgaris* L.), رقم طارم پرورش داده شد. پرورش این آفت در داخل محفظه‌های شیشه‌ای به ابعاد ۱۰۰ × ۷۰ × ۷۵ سانتی‌متر) در آزمایشگاه اکولوژی و کنترل بیولوژیک پژوهشکده فیزیولوژی و بیوتکنولوژی دانشگاه زنجان انجام گردید.

اسانس در ۱/۵ میلی لیتر حلال (معادل ۲۲/۷۰، ۳۵/۵۰ و ۵۳/۳۰، ۰۷/۷۰ و ۰۷/۱۰۳ میکرولیتر بر لیتر هوا) و باریجه: ۱۵۰، ۲۵۰، ۳۵۰ و ۴۵۰ میکرولیتر اسانس در ۱/۵ میلی لیتر حلال (معادل ۴۴/۴۴، ۷۴/۰۷ و ۱۶۲/۹۶ میکرولیتر بر لیتر هوا) بود. پس از تبخیر کامل حلال در مجاورت هوا به مدت ۲ دقیقه، درب تشک ها بر روی آنها قرار داده شد و به منظور جلوگیری از نفوذ اسانس به محیط خارج، با پارافیلم اطراف آن کاملاً پوشانده شد. در نمونه شاهد تنها از ۴۰ میکرولیتر کل اتیلیک ۹۶ درصد استفاده گردید. واحدهای آزمایشی پس از طی مراحل ذکر شده به مدت ۲۴ ساعت به اتفاق رشد با دمای ۱۰°C، رطوبت نسبی ۵% و دوره نوری ۸ ساعت تاریکی و ۱۶ ساعت روشنایی منتقل شدند. پس از گذشت این زمان، درب تشک های حاوی اسانس برداشته شد و در شرایط اتفاق رشد تا پس از زمان تفريغ کامل تخم های زنده مانده، نگهداری شدند. سپس درصد تخم های تفريختنشده محاسبه گردید.

تجزیه و تحلیل داده ها

محاسبه غلظت کشنده (LC_{50}) و آماره های مربوط به آن برای هر اسانس به طور جداگانه و به کمک نرم افزار POLO-PC (LeOra Software, 1987) انجام شد. معنی دار بودن یا نبودن اختلاف در میزان سمیت اسانس های گیاهی با استفاده از روش نسبت دوز کشنده Robertson *et al.*, (Lethal dose ratio) مقایسه گردید (Sigma Plot 10). به منظور رسم پرتویت نیز از نرم افزار Sigma Plot 10 استفاده شد.

نتایج

سمیت تدخینی اسانس های گیاهی روی مرحله بالغ کنه تارتن دولکه ای نتایج نشان می دهد که هر سه اسانس مورد مطالعه دارای سمیت تنفسی زیادی روی مرحله بالغ کنه تارتن دولکه ای می باشند. در بین تیمارهای مورد آزمایش، اسانس آویشن شیرازی دارای بیشترین میزان کشنده و کمترین مقدار LC_{50} (۲۱/۹۶۲ و ۱۴/۸۹۱ میکرولیتر بر لیتر هوا) (جدول ۱). مقادیر LC_{50} برای اسانس های مرزه و

در ۱/۵ میلی لیتر حلال (معادل ۴۴/۴۴، ۳۵/۵۵ و ۸۸/۸۹ میکرولیتر بر لیتر هوا) بود. پس از تبخیر کامل حلال در مجاورت هوا به مدت ۲ دقیقه، درب تشک ها بر روی آنها قرار داده شد و به منظور جلوگیری از نفوذ اسانس به محیط خارج، با پارافیلم اطراف آن کاملاً پوشانده شد. در نمونه شاهد تنها از ۴۰ میکرولیتر کل اتیلیک ۹۶٪ استفاده شد. واحدهای آزمایشی پس از طی مراحل ذکر شده به اتفاق رشد با دمای ۱۰°C، رطوبت نسبی ۵٪ و دوره نوری ۸ ساعت تاریکی و ۱۶ ساعت روشنایی منتقل گردید. پس از گذشت ۲۴ ساعت از شروع آزمایش، تعداد کنه های مرده شمارش گردید و بلا فاصله درب تشک های پلاستیکی مجدداً با پارافیلم بسته شد و پس از گذشت ۴۸ ساعت از شروع آزمایش نیز میزان تلفات ثبت گردید. در صورتی که کنه ها در اثر تحریک با یک قلم موی ظرفی قادر به حرکت دادن پاها و ضمائم بدن نبودند، مرده محسوب می شدند (Miresmailli *et al.*, 2006).

سمیت تدخینی اسانس های گیاهی روی مرحله تخم کنه تارتن دولکه ای

در این آزمایش ابتدا دیسک های برگی کامل روی کاغذ صافی های مرطوب و در داخل تشک های ۹ سانتی متری (با حجم ۹۰ میلی لیتر) قرار داده شدند و متعاقب آن تعداد ۷ کنه بالغ ماده جفت گیری کرده روی هریک از دیسک های برگی رهاسازی شدند. به کنه ها ۲۴ ساعت فرصت داده شد تا روی دیسک های برگی تخم ریزی کنند. پس از مدت زمان طی شده، کنه های بالغ حذف شدند و تخم ها پس از شمارش در معرض غلظت های مختلفی از هر سه اسانس قرار گرفتند. حجم ۴۰ میکرولیتر از هریک از ۵ غلظت محاسبه شده هر اسانس، جداگانه و به کمک میکروپیست روتی کاغذ صافی های چسبانده شده به درب تشک ها پاشیده شد. به منظور رقیق کردن اسانس های گیاهی از کل اتیلیک ۹۶٪ استفاده شد. ۵ غلظت اصلی که بر مبنای آن LC_{50} محاسبه گردید شامل آویشن شیرازی: ۱۰۰، ۶۰، ۴۰، ۲۰ و ۱۳۰ میکرولیتر اسانس در ۱/۵ میلی لیتر حلال (معادل ۵/۹۳، ۱۱/۸۵، ۱۷/۷۸ و ۳۸/۵۲ میکرولیتر بر لیتر هوا)، مرزه: ۸۰، ۱۲۰، ۱۸۰ و ۲۵۰ میکرولیتر

کشنده‌گی دو انسان آویشن شیرازی و مرزه معنی‌دار نبود (جدول ۲). مقایسه مقادیر LC₉₀ و LC₅₀ انسان‌های آویشن شیرازی و مرزه پس از ۲۴ ساعت نشان می‌دهد که در مقدار LC₅₀ تفاوت مشخص و معنی‌داری بین این دو انسان وجود دارد، در حالی‌که بین مقادیر LC₉₀ انسان‌های آویشن شیرازی و مرزه، تفاوت بسیار ناچیزی مشاهده می‌گردد (جدول ۱ و ۲)، بنابراین با توجه به اینکه خط پروبیت انسان‌مرزه نسبت به انسان آویشن شیرازی شبیه بیشتری را دارد، چنین نتیجه‌ای می‌تواند قابل توجیه باشد (شکل ۱).

باریجه پس از ۲۴ ساعت از اثر تیمار نیز به ترتیب ۱۷/۵۹۹ و ۵۶/۷۸۳ و ۳۰/۸۹۴ میکرولیتر بر لیتر هوا و ۵۵/۹۹ میکرولیتر بر لیتر هوا پس از ۴۸ ساعت محاسبه گردید (جدول ۱). با افزایش غلظت هر سه انسان و مدت زمان در معرض قرار گرفتن کنه‌های تارتان، میزان تلفات نیز افزایش یافت (جدول ۱، شکل ۱). میزان تلفات در نمونه‌های شاهد کمتر از ۳٪ بود. حدود بالا و پایین نسبت کشنده‌گی نشان می‌دهد که ۲۴ ساعت پس از تیمار، میزان بالغ کشی هر سه انسان نسبت به یکدیگر به صورت معنی‌داری با هم اختلاف دارد، اما ۴۸ ساعت پس از تیمار، اختلاف در میزان

جدول ۱- سمیت تدخینی انسان‌های آویشن شیرازی، باریجه و مرزه روی ماده بالغ کنه تارتان دولکه‌ای (*T. urticae*) به ترتیب ۲۴ و ۴۸ ساعت پس از تیمار

مریع کای	شیب ± خطای استاندارد	سطح اطمینان ۹۵٪		LC90 (µl/l air)	سطح اطمینان ۹۵٪		LC50 (µl/l air)	تعداد کنه	انسان‌های گیاهی
		lower	upper		lower	upper			
۲/۵۷۸ *	۲/۸۲۹ ± ۰/۳۸۴	۴۶/۶۳۲	۱۰۰/۰۳۷	۶۲/۳۳۵	۱۸/۷۲۱	۴۷/۵۱۰	۲۱/۹۶۲	۲۴۰	آویشن
۲/۷۶۳ *	۶/۴۸۳ ± ۰/۷۸۷	۷۹/۶۷۷	۱۰۶/۸۴۳	۸۹/۵۱۳	۵۲/۸۹۷	۶۱/۳۲۲	۵۶/۷۸۳	۲۴۰	شیرازی
۳/۶۷۶ *	۴/۱۹۵ ± ۰/۵۷۶	۴۷/۴۵۱	۱۲۴/۶۳۴	۶۲/۴۳۱	۲۴/۶۷۸	۳۸/۱۷۴	۳۰/۸۹۴	۲۴۰	ساعت
۲/۱۷۵ *	۲/۵۴۵ ± ۰/۳۷۵	۲۱/۵۰۱	۱۳۴/۱۴۶	۴۷/۴۸۰	۱۰/۳۷۶	۱۹/۸۶۸	۱۴/۸۹۱	۲۴۰	باریجه
۷/۰۳۵ *	۷/۲۹۶ ± ۰/۸۶۷	۷۱/۳۸۵	۱۱۸/۶۵۳	۸۳/۹۰۴	۴۵/۹۶۰	۶۸/۶۹۲	۵۵/۹۹	۲۴۰	مرزه
۳/۸۴۱ *	۳/۵۸۷ ± ۰/۶۸۶	۳۰/۳۹۴	۱۰۵/۰۴۶	۴۰/۰۶۳	۵/۹۴۶	۲۳/۴۵۳	۱۷/۵۹۹	۲۴۰	آویشن
									شیرازی
									۴۸
									ساعت

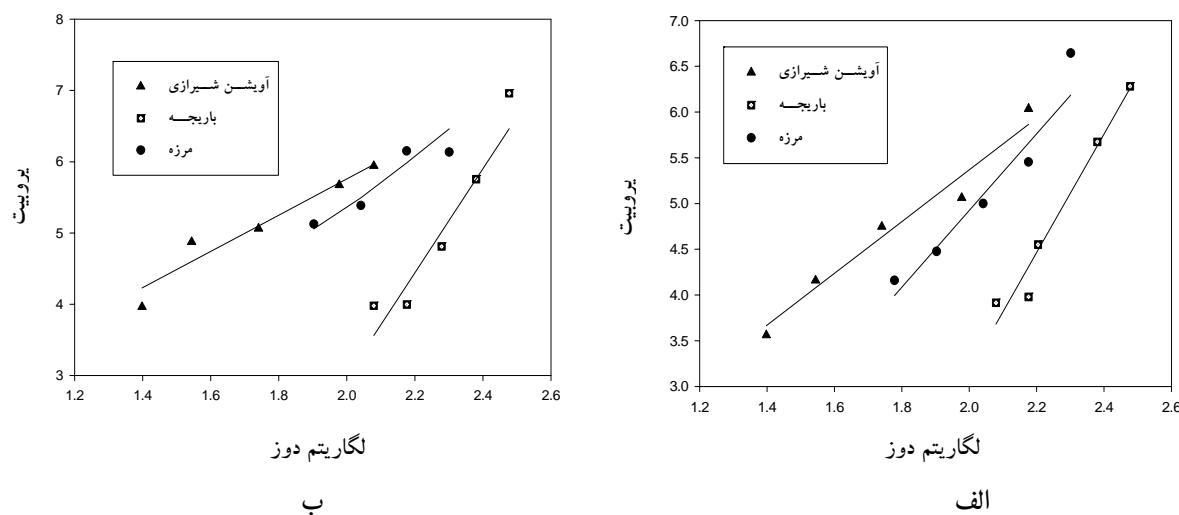
*: معنی‌دار بودن در سطح احتمال ۵٪ ($p < 0.05$)

جدول ۲- نسبت سمیت کشنده‌گی انسان‌های آویشن شیرازی، باریجه و مرزه روی ماده بالغ کنه تارتان دولکه‌ای (*T. urticae*)، به ترتیب ۲۴ و ۴۸ ساعت پس از تیمار

حد بالا	حد پایین	نسبت کشنده‌گی	انسان‌های گیاهی
۰/۴۶۵	۰/۳۲۱	۰/۳۸۷	باریجه و آویشن شیرازی
۰/۶۲۰	۰/۴۷۷	۰/۵۴۴	باریجه و مرزه
۱/۷۱۹	۱/۱۵۱	۱/۴۰۷	مرزه و آویشن شیرازی
۴/۵۲۶	۲/۱۲۴	۲/۷۶۰	باریجه و آویشن شیرازی
۰/۳۹۷	۰/۲۴۸	۰/۳۱۴	باریجه و مرزه
۱/۰۵۶۹	۰/۸۹۰	۱/۱۸۲	مرزه و آویشن شیرازی

۲۴ ساعت

۴۸ ساعت

شکل ۱- نمودار پروربیت بالغ کشی اسانس‌های آویشن شیرازی، باریجه و مرزه ۲۴ (الف) و ۴۸ (ب) ساعت پس از تیمار اگر حدود بالا و پایین شامل عدد یک باشد، بین مقادیر LC₅₀ اختلاف معنی داری وجود ندارد.

بدست آمد (جدول ۳). در هر سه اسانس مورد مطالعه، با افزایش غلظت میزان تخم‌کشی نیز افزایش یافت، به طوری که در بالاترین غلظت از هر اسانس، بیشترین میزان تخم‌کشی مشاهده گردید (شکل ۲). البته تلفات در نمونه شاهد کمتر از ۵% بود. مقایسه حدود بالا و پایین نسبت کشندگی نشان داد که میزان تخم‌کشی هر سه اسانس نسبت به یکدیگر به صورت معنی‌داری با هم اختلاف دارد (جدول ۴).

سمیّت تدخینی اسانس‌های گیاهی روی مرحله تخم کنه تارتون دولکه‌ای نتایج نشان می‌دهد که اسانس آویشن شیرازی از نظر میزان تخم‌کشی دارای بیشترین میزان سمیّت و کمترین مقدار LC₅₀ (۱۷/۴۹۳ میکرولیتر بر لیتر هوا) در مقایسه با دو اسانس دیگر می‌باشد. مقادیر LC₅₀ محاسبه شده برای اسانس‌های مرزه و باریجه به ترتیب ۷/۰۷ و ۶۱/۱۰ میکرولیتر بر لیتر هوا

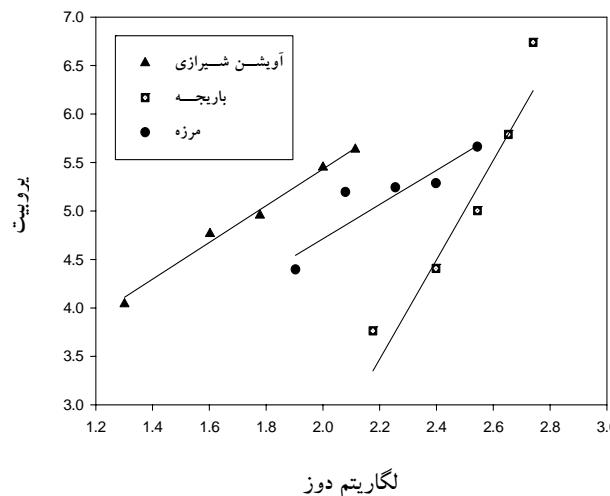
جدول ۳- سمیّت تدخینی اسانس‌های آویشن شیرازی، باریجه و مرزه روی تخم کنه تارتون دولکه‌ای (*T. urticae*)

مربع کای	شیب ± خطای استاندارد	سطح اطیبان ۹۵٪		LC ₅₀ (µl/l air)	تعداد کنه	اسانس گیاهی
		Lower	upper			
۰/۶۵۶ *	۱/۸۹۱ ± ۰/۲۸۵	۱۴/۲۵۷	۲۱/۲۳۸	۱۷/۴۹۳	۴۱۸	آویشن شیرازی
۷/۴۵ *	۶/۷۸۴ ± ۰/۸۸۷	۶۶/۰۵۲	۱۱۸/۵۷۴	۱۰۱/۶۱	۵۷۶	باریجه
۵/۳۰۱ *	۱/۷۶۹ ± ۰/۳۰۴	۲۸/۴۰۶	۵۸/۸۶۹	۴۳/۰۷	۳۵۹	مرزه

*: معنی دار بودن در سطح احتمال ۵٪ ($p < 0.05$)

جدول ۴- نسبت کشندگی اسانس‌های آویشن شیرازی، باریجه و مرزه روی تخم کنه تارتون دولکه‌ای (*T. urticae*)

اسانس‌های گیاهی	نسبت کشندگی	حد پایین	حد بالا
باریجه و آویشن شیرازی	۰/۱۷۲	۰/۰۱۴	۰/۰۲۱۲
باریجه و مرزه	۰/۴۲۴	۰/۰۳۴۴	۰/۰۵۲۲
مرزه و آویشن شیرازی	۲/۴۶۲	۱/۰۸۷۱	۳/۰۲۴۰

شکل ۲- نمودار پروبیت تخم‌کشی انسان‌های آویشن شیرازی، باریجه و مرزه

اگر حدود بالا و پایین شامل عدد یک باشد، بین مقادیر LC₅₀ اختلاف معنی‌داری وجود ندارد.

مرزه نیز روی ماده بالغ کنه تارتون دولکه‌ای توسط Aslan و همکاران (۲۰۰۴) مورد بررسی قرار گرفته است. براساس این تحقیق انسان مرزه در مقایسه با انسان‌های آویشن معمولی و ریحان بیشترین میزان کشندگی را دارا بوده است و در غلظت ۱/۵۶۳ میکرولیتر بر لیتر هوا و بعد از ۹۶ ساعت، تلفات کامل را در جمعیت ایجاد نموده است.

نتایج مطالعات متعددی که در زمینه بررسی اثر انسان‌ها و عصاره‌های گیاهی روی مرحله تخم کنه تارتون دولکه‌ای انجام شده‌است، اثرات مختلفی مانند اختلال در تخم‌ریزی توسط عصاره چریش (Makundi & Kashenge, 2002)، بازدارندگی تخم‌ریزی انسان Pontes et al. (Protium bahianum Daly 1986) و سیر انسان‌های اسطوخودوس (Roh et al., 2011)، چوب صندل (Ismail et al., 2011)، کاهش تفریخ تخم توسط انسان‌های اکالیپتوس (Yanar et al., 2011) و نیز تأخیر در تفریخ تخم انسان آویشن (Singh et al., 2010) را گزارش می‌نماید. در خصوص نحوه اثر انسان‌ها روی مراحل تخم به نظر می‌رسد ترکیب‌های موجود در انسان‌های گیاهی موجب می‌شود که مراحل فیزیولوژی و بیوشیمیابی مرتبط با تکامل جنین دچار اختلال شده و

بحث
نتایج نشان داد که انسان آویشن شیرازی بیشترین میزان کشندگی و انسان باریجه کمترین میزان کشندگی را روی مراحل بالغ (۲۴ و ۴۸ ساعت پس از تیمار) و تخم کنه تارتون دولکه‌ای (۲۴ ساعت پس از تیمار) داشته است (جدولهای ۱ و ۳). در مورد هر سه انسان با افزایش غلظت، میزان کشندگی نیز افزایش یافت که این روند در آزمایش‌های سایر محققان نیز مشاهده می‌گردد (Aslan et al., 2004; Choi et al., 2004; Calmasur et al., 2006). مشابه با نتایج این پژوهش، اثر کشندگی مطلوب انسان گیاه آویشن معمولی (*Thymus vulgaris*) (L.), نیز علیه این آفت گزارش شده است (Aslan et al., 2004). همچنین اثر کشندگی انسان آویشن شیرازی علاوه بر کنه تارتون دولکه‌ای، روی سوسک چهار نقطه‌ای (*Callosobruchus maculatus* Fabriatus) (Plodia Rastegar et al., 2010) و شبپره هندی (Mahmoudvand et al., 2011) نیز گزارش شده است. مقایسه مقادیر LC₅₀ بدست (Hubner) (interpunctella) (2011) نیز گزارش شده است. مقایسه مقادیر LC₅₀ بدست (آمدۀ در این مطالعات با نتایج تحقیقات حاضر نشان می‌دهد که کنه تارتون دولکه‌ای در مقایسه با آفات مذکور، مقاومت بیشتری به انسان آویشن شیرازی دارد و مقدار بالاتری را نشان می‌دهد. سمیّت تنفسی انسان LC₅₀

منابع مورد استفاده

- حریری مقدم، ف.، ۱۳۸۸. بررسی خواص کنهکشی اسانس و عصاره دو گونه اکالیپتوس روی کنه تارتون دولکهای (*Tetranychus urticae* Koch). پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
- زرگری، ع.، ۱۳۷۶. گیاهان دارویی (جلد ۴). انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۹۶۹ صفحه.
- مظفری، ف.، عباسی‌بور، ح.، شیخی گرجان، ع.، صبوری، ع. و محمودوند، م.، ۱۳۹۱. بررسی اثر کنهکشی (LC₅₀ و LT₅₀) برخی اسانس‌های گیاهی روی کنه تارتون دولکهای (*Tetranychus urticae* Koch) (Acari: Tetranychidae). چکیده مقالات بیستمین کنگره گیاه‌پزشکی ایران، دانشگاه شیراز، ۷-۴ شهریور: ۳۵۹.
- مهدوی مقدم، م.، قدمیاری، م.، طالبی جهرمی، خ. و معماری‌زاده، ن. ۱۳۸۹. اثر اسانس روغنی گندواش روی آنژیم‌های سم‌زدای کنه دولکهای (*Tetranychus urticae* Koch) (Acari: Tetranychidae) مقاوم به آبامکتین. چکیده مقالات نوزدهمین کنگره گیاه‌پزشکی ایران، مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور، ۹-۱۲ مرداد: ۳۲۲.
- Aslan, I., Ozbek, H., Calmasur, O. and Sahin, F., 2004. Toxicity of essential oil vapours to two greenhouse pests, *Tetranychus urticae* Koch and *Bemisia tabaci* Genn. Industrial Crops and Products, 19(2): 167-173.
- Calmasur, O., Aslan, I. and Sahin, F., 2006. Insecticidal and acaricidal effect of three Lamiaceae plant essential oils against *Tetranychus urticae* Koch and *Bemisia tabaci* Genn. Industrial Crops and Products, 23(2): 140-146.
- Choi, W.I., Lee, S.G., Park, H.M. and Ahn, Y.J., 2004. Toxicity of plant essential oils to *Tetranychus urticae* (Acari: Tetranychidae) and *Phytoseiulus persimilis* (Acari: Phytoseiidae). Journal of Economic Entomology, 97(2): 553-558.
- Gonzalez, J.O.W., Gutierrez, M.M., Murray, A.P. and Ferrero, A.A., 2011. Composition and biological activity of essential oils from Labiate against *Nezara viridula* (Hemiptera: Pentatomidae) soybean pest. Pest Management Science, 67(8): 948-955.
- Guleria, S. and Tika, A.K., 2009. Botanicals in pest management: current status and future perspective, 317-329. In: Peshin, R. and Dhawon, A.K., (Eds.). Integrated Pest Management: Innovation Development Process. Biomedical and Life Science. Springer Netherlands, Jammu, India, 690p.
- Isman, M.B., 2000. Plant essential oil for pest and disease management. Crop Protection, 19(8-10): 603-608.
- Isman, M.B., 2006. Botanical insecticides, deterrents, and repellents in modern agriculture and an

تغیریخ تخم صورت نگیرد (Gonzalez *et al.*, 2011) همچنین نشان داده شده است که اسانس گیاهان *Tetranychus communis* L. *Laurus nobilis* L. و *Myrtus communis* L. *Artemisia absinthium* L. افراد بالغ کنه تارتون دولکهای، اثر بازدارنده‌گی روی تخم ریزی این آفت در شرایط آزمایشگاهی داشته است (Topuz & Erler, 2007). مقایسه مقادیر LC₅₀ مربوط به بالغکشی و تخم‌کشی اسانس‌های باریجه و مرزه در تحقیق حاضر نشان داد که برخلاف اسانس آویشن شیرازی، مراحل بالغ کنه تارتون دولکهای نسبت به مرحله تخم حساسیت بیشتری را به دو اسانس باریجه و مرزه داشته و LC₅₀ کمتری دارد (جدولهای ۱ و ۳). مشابه با این نتایج، حریری مقدم (۱۳۸۸) نیز گزارش کرده است که اثر کشنده‌گی اسانس اکالیپتوس روی مراحل تخم کمتر از مراحل بالغ بوده است. محاسبه میزان کشنده‌گی و برآورد مقدار LC₅₀ در مورد اسانس‌های آویشن شیرازی و باریجه که بومی ایران هستند (Mozaffarian, 1996)، روی کنه تارتون دولکهای تا به حال مورد آزمایش قرار نگرفته است و پژوهش حاضر برای نخستین بار مقدار LC₅₀ را برای این دو اسانس، روی مراحل تخم و بالغ کنه تارتون دولکهای گزارش می‌کند.

با توجه به کم خطر بودن ترکیب‌های گیاهی برای موجودات غیرهدف، پایداری کم در محیط زیست و سهولت امکان ثبت آنها به عنوان آفتکش، می‌توان از آنها به عنوان جایگزینی مناسب برای سوم شیمیایی متداول استفاده نمود (Isman, 2006). همچنین با شناسایی ماده مؤثره و کشنده در ترکیب‌های این اسانس‌ها به خصوص در مورد اسانس آویشن شیرازی با استفاده از روش‌های مولکولی، می‌توان از این ترکیب‌ها به عنوان مدلی برای ساخت آفتکش‌های کم خطر در آینده بهره جست.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله نگارندگان از شرکت داروسازی باریج اسانس بدلیل همکاری در زمینه استخراج اسانس‌های گیاهی کمال تشکر و قدردانی را دارند.

- Nachman, G. and Zemek, R., 2002. Interactions in a tritrophic acarine predator-prey metapopulation system III: effects of *T. urticae* (Acar: Tetranychidae) on host plant condition. *Experimental and Applied Acarology*, 26(1-2): 27-42.
- Park, Y.L. and Lee, J.H., 2002. Leaf cell and tissue damage of cucumber caused by two-spotted spider mite (Acarina: Tetranychidae). *Journal of Economic Entomology*, 95(5): 952-957.
- Pontes, W.J.T., Oliviera, J.C.S., Camara, C.A.G., Lopes, A.C.H.R., de Oliveira, J.V. and Schwartz, M.O.E., 2007. Composition and acaricidal activity of the resins essential oils of *Protium bahianum* daly against two-spotted spider mite (*Tetranychus urticae*). *Journal of Essential Oil Research*, 19(4): 379-383.
- Rastegar, F., Mahmoudvand, M. and Abbasipour, H., 2010. Comparative study of insecticidal activity of essential oils of *Zataria multiflora* Boiss. (Lamiaceae) and *Juniperus sabina* (Cupressaceae) on *Callosobruchus maculatus* F. (Col.: Bruchidae). Abstract of 5th International Food Legumes Research Conference (IFLRC V) and 7th European Conference on Grain Legumes (AEP VII), Antalya, Turkey, 26-30 April: 160.
- Robertson, J.L., Russell, R.M., Preisler, H.K. and Savin, N.E., 2007. Bioassay with Arthropods. Taylor & Francis Group, London, 199p.
- Roh, H.S., Lim, E.G., Kim, J. and Park, C.G., 2011. Acaricidal and oviposition deterring effects of santalol identified in sandalwood oil against two-spotted spider mite (*Tetranychus urticae* Koch (Acar: Tetranychidae)). *Journal of Pest Science*, 84(4): 495-501.
- Singh, R., Koul, O., Rup, P.J. and Jindal, J., 2010. Oviposition and feeding behavior of the maize borer *Chilo partellus* in response to eight essential oil allelochemicals. *Entomologia Experimentalis et Applicata*, 138: 55-64.
- Topuz, E. and Erler, F., 2007. Bioefficacy of some essential oils against the carmine spider mite (*Tetranychus cinnabarinus*). *Fresenius Environmental Bulletin*, 16: 1498-1502.
- Whalon, M. E., Mota-Sanchez, D., Hollingworth, R.M. and Duynslager, L., 2012. Arthropode pesticide resistance database. (<http://www.pestside resistance.org>).
- Yanar, D., Kadioglu, I. and Gokce, A., 2011. Ovicidal activity of different plant extracts on two-spotted spider mite (*Tetranychus urticae* Koch) (Acar: Tetranychidae). *Scientific Research and Essays*, 6(14): 3041-3044.
- increasingly regulated world. *Annual Review of Entomology*, 51: 45-66.
- Isman, M.B., Miresmailli, S. and Machial, C., 2011. Commercial opportunities for pesticides based on plant essential oils in agriculture, industry and consumer products. *Phytochemistry Reviews*, 10(2): 197-204.
- Ismail, M.S.M., Ghallab, M.M.A., Soliman, M.F.M. and AboGhalia, A.H., 2011. Acaricidal activities of some essential and fixed oils on the two-spotted spider mite, *Tetranychus urticae*. *Egyptian Academic Journal of Biological Sciences*, 3(1): 41-48.
- LeOra Software, 1987. POLO-PC, user's guide to probit or logit analysis. LeOra Software Inc., Berkeley, CA.
- Mahmoudvand, M., Abbasipour, H., Basij, M., Hosseinpour, M.H., Rastegar, F. and Nasiri, M.B., 2011. Fumigant toxicity of some essential oils on adults of some stored-product pests. *Chilean Journal of Agricultural Research*, 71(1): 83-89.
- Makundi, R.H. and Kashenge, S., 2002. Comparative efficacy of neem, *Azadirachta indica*, extract formulations and the synthetic acaricide, Amitraz (Mitac) against the two spotted spider mite (*Tetranychus urticae* (Acar: Tetranychidae)), on tomatoes (*Lycopersicum esculentum*). *Journal of Plant Diseases and Protection*, 10: 57-63.
- Mansour, F., Ravid, U. and Putievsky, E., 1986. Studies of the effect of essential oils isolated from 14 species of Labiatae on the carmine spider mite (*Tetranychus cinnabarinus*). *Phytoparasitica*, 14(2): 137-142.
- Miresmailli, S., Bradbury, R. and Isman, M.B., 2006. Comparative toxicity of *Rosmarinus officinalis* L. essential oil and blends of its major constituents against *Tetranychus urticae* Koch (Acar: Tetranychidae) on two different host plants. *Pest Management Science*, 62(4): 366-371.
- Mithofer, A. and Boland, W., 2012. Plant defense against herbivores: chemical aspects. *Annual Review of Plant Biology*, 63: 431-450.
- Mozaffari, F., Abbasipour, H., Sheikhi Garjan, A., Saboori A. R. and Mahmoudvand, M., 2012. Various effects of ethanol extract of *Mentha pulegium* on the two-spotted spider mite (*Tetranychus urticae*) (Teteranychidae). *Archives of Phytopathology and Plant Protection*, 45(11): 1347-1355.
- Mozaffarian, V., 1996. A Dictionary of Iranian Plant Names: Latin, English, Persian. Farhang Moaser Publisher, Tehran, Iran, 596p.

Acaricidal effects of shirazi thyme, galbanum and savory essential oils on two-spotted spider mite, *Tetranychus urticae* Koch (Acari: Tetranychidae)

H.R. Sarraf Moayeri^{1*} and F. Pirayeshfar²

1*- Corresponding author, Department of Plant Protection, Faculty of Agriculture and Research Institute of Physiology and Biotechnology, University of Zanjan, Zanjan, Iran, E-mail: Hamidssarrafm@gmail.com

2- MSc. Student, Department of Plant Protection, Faculty of Agriculture, Zanjan University, Zanjan, Iran

Received: August 2012

Revised: March 2013

Accepted: April 2013

Abstract

The two-spotted spider mite, *Tetranychus urticae* Koch, is one of the most important and polyphagous pests which damages a wide range of agricultural crops throughout the world. In recent decades, excessive conventional acaricide application leads to the development of pest resistance and environmental pollutions. In recent years, herbal essential oils have received attention as natural plant protection compounds. In this study, the fumigant toxicity of three medicinal plant essential oils including shirazi thyme (*Zataria multiflora* Boiss.), galbanum (*Ferula gummosa* L.) and savory (*Satureja hortensis* L.) were tested against the eggs and female adults of *T. urticae*. The essential oils were obtained by Clevenger-type water distillation. Experiments were carried out at 25±1°C, 50±5% RH and under a photoperiod of 16L: 8D. The median lethal concentration (LC₅₀) for shirazi thyme, savory and galbanum essential oils were recorded to be 21.962, 30.894 and 56.783 µL/L air, 24h after treatment, respectively. In ovicidal bioassays, the LC₅₀ values for oils were 17.493, 43.07 and 101.61 µL/L air, respectively. According to the obtained results, the highest lethal effects were obtained for shirazi thyme oil against the eggs and adults of *T. urticae* as compared to the other essential oils.

Keywords: Plant essential oils, bioassay, ovicidal, adulticidal, LC₅₀.